

РЕШЕНИЕ

№ 1902

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-7 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Гергана Коюмджиева

при участието на секретаря СИМОНА Н. ИЛИЕВА
като разгледа докладваното от Гергана Коюмджиева Гражданско дело № 20221100106454 по описа за 2022 година

Предмет на делото са обективно и субективно съединени осъдителни искове с правно основание чл.49 ЗЗД, вр. чл.45, ал.1 ЗЗД, чл.53 ЗЗД, вр. с чл.81 от Закона за здравето, както и иск по чл.86 ЗЗД.

По изложените в исковата молба обстоятелства и увеличение размера на иска по реда на чл.214, ал.1 ГПК, С. П. Д. ЕГН *****, чрез адв. Н. Г., САК - пълномощник е предявила срещу МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД ЕИК: 203245932, З. Б., ЕГН: ***** и Г. С., ЛНЧ: *****, обективно и субективно съединени искове с правно основание чл.49 от ЗЗД, чл.45, ал.1 ЗЗД, във вр. чл.53 от ЗЗД, за осъждане на ответниците солидарно да заплатят на ищцата 14 823,31 лева обезщетение за причинени имуществени вреди, както и иск за сумата 150 000 лева частично от глобална сума 360 000 лв., представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди - болки, страдания и обезобразяване, в резултат на извършени в ответното дружество от втория и третия ответник естетични операции през месец януари 2020г. и м.януари 2021г., при които са нарушени принципите на чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, за своевременност, достатъчност и качество на оказаната медицинска помощ, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски.

Ищцата твърди, че през месец януари 2020г. в ответния медицински център била извършена естетична операция на носа срещу заплащане на сумата от 7 000 лв. Твърди се, че след операцията била принудена да напусне стаята в лечебното заведение, без никакъв постоперативен контрол. След операцията и свалянето на шина тип „лонгета“

се оказало, че има множество отоци и че извършената ринопластика е неуспешна. Появили се затруднения в дишането на ищцата, както и главоболие. Твърди се, че година по-късно на ищцата е извършена повторна операция - 19.01.2021 г. – ревизионна ринопластика в ответното МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД. След продължилата операция, отново между 5 и 6 часа операция извършена от д-р Б., изписването от МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД, отново станало на същият ден.

Ищцата изпитвала силни болки, а когато д-р С. махал превръзките, се разбрало, че нещо не е наред. Носът бил безформен, силно оточен, очевидно инфектиран и силно възпален, функцията на дишане липсвала изобщо, а ищцата изпитвала силни и непрестанни болки. Твърди се, че д-р С. започнал издирване в „Гугъл“ как се лекува инфекция и изпратил рецепта за антибиотик по Вайбър. Изписан бил и антибиотичен крем. Ищцата мажела и пращала снимки в клиниката, за да следят как повлиява. Ищцата се чувствала и изглеждала обезобразена, а дишане от носа нямало. Инфекцията не само, че не спряла, тя пламнала. Ищцата започнала консултации със специалисти дерматолози, пластични хирурзи и други лекари, благодарение на които инфекцията била овладяна, но носът бил разрушен отвътре и отвън.

След това осакатяване, ищцата започнала консултации с много лекари, които правели ринопластика, но всички, с които се срещнала в България, отказали да правят каквото и да било на носът ѝ, тъй като случая е много тежък и сложен, и никой не се наемал да я оперира, независимо от заплащането. След дълго търсене, ищцата намерила д-р Г.А. в Истанбул, който не обещавал и не гарантирал нищо, но все пак се наел да оперира. Така ищцата заминала за Турция и там я оперирали на 24.01.2022 г. - нямала ужасяващи болки, нямала синини и травми. Операцията по думите на д-р Г.А. е била сложна, като се е наложило да се използват присадки от реброто на ищцата, за да се възстанови част от носът ѝ, но въпреки това, в момента е възвърнала нормалния си вид. Излага, че все още обаче не може да диша през носа, има чести главоболия и не вижда добре, като твърди, че това са последици от първите две операции, извършени от д-р Б. и д-р С..

Ищцата твърди, че към момента на извършване на двете операции – януари 2020г. и януари 2021г., д-р С. и д-р Б. не са имали придобита каквато и да било специалност.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответникът „АМЕРИМЕД“ ООД, чрез адв. Н. С. е депозирал писмен отговор, в който е изложено становище за неоснователност на исковата претенция. Оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва, че към процесните периоди февруари 2020г. и януари 2021 г. д-р Б. е бил в трудови правоотношения с лечебното заведение, но д-р С., не е бил служител на МЦ „АМЕРИМЕД“ и същият не е бил натоварен да извърши оперативно лечение на

ищцата в посочените периоди. Посочва, че д-р С. многократно е пребивавал на територията на лечебното заведение, поради колегиални и приятелски взаимоотношения с д-р Б., с цел да се обучава, присъствайки на прегледи, консултации и оперативни интервенции, тъй като е желаел зачисляване по специалността пластична и възстановителна хирургия. Сочи, че проведената на 13.02.2020г. интервенция в МЦ „АМЕРИМЕД“, е извършена съгласно Наредба № 10 от 4.11.2016 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Ушно-носно-гърлени болести". Оспорва твърденията в исковата молба, че ищцата е била заблудена кой медицински специалист ще извърши интервенцията, както и че същата не е надлежно информирана за рисковете от нея. Пациентката в достатъчен срок преди самата интервенция е комуникирала с д-р С., обсъждала е възможни алтернативи, а и самата тя има богат опит в миналото си с подобен род интервенции - шест броя оперативни интервенции, измежду които поставяне и ревизии на гръдни импланти и абдоминопластика за периода 1998г. - 2020г. Уточнява, че оператор е бил д-р Б., а д-р С. само е присъствал в операционната зала с обучителна цел, без да участва пряко в оперативния процес. Извършената интервенция е от категорията на така нар. едnodневна хирургия, тоест с кратък болничен престой като същата съгласно медицинския стандарт по лицево-челюстна хирургия е квалифицирана съгласно списъка на оперативните процедури в група III - „Операции със среден обем и сложност". На пациентката е оказана дължимата грижа и внимание, включително са й дадени указания за постоперативния период. Твърденията за „липсващо постоперативно наблюдение" са голословни и недоказани. Пациентката е напуснала лечебното заведение в същия ден след преглед и консултация с д-р Б. и в добро общо състояние. Твърди, че ищцата не се е явила в МЦ „АМЕРИМЕД“ за сваляне на тампони в ноздрите на 3 ден, нито за премахване на превръзката и лонгетите (силиконови пластини) на 7-10 ден, въпреки дадените й указания. Твърдението, че С. Д. „е търсела постоянен контакт с ответниците, с двамата лекари и със самия медицински център“ е абсолютно невярно, което е проследимо и в болничната им информационна система, от която е видно, че пациентката в периода от първата до втората интервенция (13.02.2020г. до 19.01.2021 г.) не е регистрирана за преглед, не се е обаждала за консултация, нито е осъществявала контакт с лечебното заведение или лично с д-р Б..

Твърди, че при втората интервенция, медицинска необходимост не е била налице, тоест носът, като орган е функционирал без отклонения, а интервенцията е била само и единствено с естетична цел. Не оспорва, че на 19.01.2021г. ищцата е претърпяла ревизионна ринопластика. Заявява, че след приключване на операцията е поставена фиксираща външна превръзка. Пациентката е посещавана многократно от д-р Б. и от д-р С. в краткия постоперативен период. Наблюдавана е в достатъчна степен като същата е оставена да пренощува в лечебното заведение, макар необходимост от това да не е била налице предвид доброто й общо състояние. Лечебното заведение е

ангажираше медицински специалист д-р М.Й. - специалист по нервни болести за наблюдението ѝ. В късните часове на деня, след разговор с д-р С., С. Д. по собствено желание е взела решение и е напуснала територията на МЦ „АМЕРИМЕД“, което е отразено и в декурзуса на ИЗ-то ѝ. Твърди, че ищцата не е получила епикриза, поради неявяването на същата в МЦ „АМЕРИМЕД“ на задължителните постоперативни консултации. Отново превръзки, шевове и лонгети не са премахвани в лечебното заведение от д-р Б.. Сочи още, че след 19.01.2021 г., първият контакт на пациентка с лечебното заведение е през м. февруари 2022г. или една година по-късно. Оспорва твърденията за нарушение правото на изразено информирано съгласие и при двете интервенции, особено в частта касаеща липсата на информираност за специалността на медицинските специалисти. Заявява, че при двете интервенции информираните съгласия са надлежно предоставени, поради което счита, че наличието им е изпълнило функциите си като е прехвърлило риска от настъпване на усложнения. По отношение на твърденията на липса на правоспособност на д-р Б. и д-р С., с които ищцата обосновава наличието на противоправни действия, заявява, че д-р С., само е присъствал на двете операции, а по отношение на д-р Б. към настоящия момент този въпрос е предмет на друго производство, но при условията на евентуалност твърди, че наличието или липсата на специалност чисто формално няма отношение към въпроса за изпълнението на фактическия състав на неправомерното увреждане, поради това, че формалната липса на правоспособност, в случая придобита специалност, не е в причинно-следствена връзка с правомерността на действията или бездействията, които се твърди да са извършени и да са причинили на пациентката твърдяните вреди. Посочва още, че не е налице неуспешна и увреждаща интервенция, а интервенция с незадоволителен за пациентката резултат. Цитираните от пациентката болка и страдания са норма в голяма част от случаите в постоперативния период (отоци, запушен нос и др.). По отношение на твърдените за настъпили увреждания, изразяващи се в „изкривяване на носа...“, при извършване на операции на външния нос окончателният ефект от операцията се наблюдава минимум след 1 година, резултатите в общи линии са постоянни, с времето обаче хрущяла, поддържащ носа продължава да расте и да се измества, което може да доведе до промени във визията на носа. Категорично оспорва твърдението, че втората интервенция е в причинно-следствена връзка с първата, доколкото тя се квалифицира като неуспешна. Втората интервенция е изцяло с естетическа цел, по желание на пациентката и без медицински данни за извършването ѝ. Втората интервенция се дължи както на субективната преценка на пациентката за естетизъм и за желаната от нея форма на носа, така и на настъпили нежелани изменения, в никакъв случай не е налице функционален проблем. Оспорва твърдението за настъпили вреди вследствие на втората интервенция, дължащи се на неправомерно поведение. Оспорва истинността и авторството на представената с исковата молба епикриза от д-р Е.А., като заявява, че приложеният

превод не е легализиран, както и липсват данни за лечебно заведение и документация за данните от третата интервенция. Навежда възражение за прекомерност на исковата претенция, както и възражение за съпричиняване на вреда от самата ищца.

В срока и по реда на чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от д-р З. Б., чрез адв. Н. С. - пълномощник, в който е изложено становище за неоснователност на исковата претенция. Твърди, че през февруари 2020г., д-р Г. С. е насочил към д-р Б. С. Д. за УНГ консултация. При посещението ѝ в МЦ „АМЕРИМЕД“ и след извършените преглед и консултация, д-р Б. и пациентката обсъдили решението да се извърши оперативно лечение под обща анестезия - „ринопластика“, поради деформация на външния ѝ нос, която създавала комплекс на ищцата. На пациентката са дадени указания за задължителните предоперативни консултации и същата действително ги е извършила в други лечебни заведения и специалисти, което е практика и не е неправомерно като указание доколкото е допустимо при пациенти, подлежащи на планов прием. На 13.02.2020г., в МЦ „АМЕРИМЕД“ била извършена оперативна интервенция, съгласно след изрично изразено от последната информирано съгласие, както и попълване на всички изискуеми други документи. Оспорва, че ищцата е заплатила 7 000лв. за оперативната интервенция, като твърди, че е заплатена сума в размер на 4 000лв. След извършената интервенция, постоперативният период преминал гладко и на същия ден пациентката, след консултация с д-р Б., била изписана в добро общо състояние от лечебното заведение. В краткия и дългосрочен постоперативен период обаче пациентката изобщо не се е явявала, нито правила опит за контакт с д-р Б., независимо от дадените ѝ указания, а именно да се яви за задължителни контролни прегледи, свързани с обичайните за тези интервенции като премахване на тампони, превръзки и лунгети. Твърди се в отговора, че пациентката е била дезинтересирана и от съхраняваните в лечебното заведение медицински документи (епикриза), които е потърсила едва две години по-късно.

На 19.01.2021г. ищцата е претърпяла ревизионна ринопластика, при която отново се дисецира гърба на носа и с пила допълнително се е намалила гърбицата на носа. Наред с това, както и при първата интервенция на 13.02.2020г. са поставени „графтове на колумелата“ (автоложни - собствени хрущялни присадки - щитовиден графт за увеличаване проекцията на върха на носа). След приключване на операцията е поставена фиксираща външна превръзка. Пациентката, след наблюдение в лечебното заведение, била предложена за дехоспитализация.

В срока и по реда на чл. 131 ГПК не е постъпил писмен отговор от ответникът Г. С..

В съдебно заседание ищцата чрез адв.Н. Г. поддържа предявения иск.

В съдебно заседание ответното лечебно заведение и ответника Б., чрез адв. Н. С. оспорват предявения иск. Представят писмена защита и списък на разноски.

В съдебно заседание ответникът Г. С. чрез адв.К. оспорва предявените искове.

Представя писмена защита.

Софийски градски съд, ГО, I-7 състав, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира следното:

От фактическа страна:

От приетата неоспорена Епикриза от 13.01.2020г. на МЦ „Америмед“ ООД се установява, ищцата С. П. Д. на 37г. е постъпила в лечебното заведение на 13.01.2020г. и е изписана на 13.01.2020г. с окончателна диагноза – девиация септи назии. В анамезата е отразено, че постъпва за първи път в отделението по повод нарушение в дишането и деформация на външния нос. Прегледана е в УНГ кабинет и обсъдена за оперативно лечение под обща анестезия. В локалния статус е отразено, че има девиация на назалния спетум и деформация на носа. Отражена е оперативна интервенция от д-р З. Б. и асисент д-р Й. С. под обща анестезия – двустранно тунелизиране на септума, резециране костно хрущялна киста, ринопластика отпрепарирание на меки тъкани, дисециране гърба на носа, с пила се отстрани костна гърбица. Отразен е гладък следоперативен период. Дадено указание за промивки и антибиотично лечение 7 дни. Епикриза от 13.01.2020г. на МЦ „Америмед“ ООД е подписана от лекуващия лекар д-р Й. С. и от д-р З. Б.. /л.9 от делото/

В приобщената към доказателствата история на заболяване /ИЗ/ №27 /13.02.2020г. на МЦ „Америмед“ ООД, на С. П. Д. са приложени лист за предоперативна анестезиологична консултация, както и декларация за информирано съгласие на пациента за ринопластика./л.247 –л.265 от делото/

По делото не е спорно, че на 19.01.2021г. ищцата Д. е претърпяла *ревизионна ринопластика* извършена в ответното лечебно заведение МЦ „Америмед“ ООД. В приетата Епикриза от 19.01.2021г. на МЦ „Америмед“ ООД се сочи, че С. П. Д. на 38 г., постъпва в отделението за втори път по повод ревизия, по желание на лицето. Прегледана е в УНГ кабинет и обсъдена за оперативно лечение под обща анестезия. Извършено е оперативно лечение под обща анестезия – „ринопластика, при която са установени сраствания отпрепарирание на меки тъкани, дисециране гърба на носа, поставени гафтове на колумелата за повдигане върха на носа, с пила допълнително се намали гърбицата, носът се стесни. Шев на разрези. Хемостаза и външна превръзка“. Като оператори са посочени: д-р З. Б. и ас. д-р С.. Ищцата е изписана на 19.01.2021г., в същия ден, в който е оперирана. Отразен е гладък следоперативен период. Дадено указание за промивки и антибиотично лечение 7 дни. Епикриза от 19.01.2021г. на МЦ „Америмед“ ООД е подписана от лекуващия лекар д-р Й. С. и от д-р З. Б..

По делото не е спорно, че ответникът д-р З. Б. работи по трудово правоотношение в ответното МЦ „Америмед“ ООД към релевантния период /на

ринопластиката от 13.01.2020г. и ревизията от 19.01.2021г./, като видно от приетата справка от НОИ, същия е служител на дружеството в периода 21 юли 2015г. до 26.06.2022г. /л.310 – л.311 от делото/

Приет е неоспорен граждански договор от 27.11.2019г. между ответниците МЦ „Америмед“ ООД като възложител и Г. С. като изпълнител, по силата на който дружеството възложило на лекаря С. при повикване да извършва консултации, при спазване на добрата медицинска практика и съответните медицински стандарти. В клаузата на чл.2 е уговорено, че договора се сключва за срок до датата, считано от която изпълнителят бъде зачислен по съответния ред на специализация по Наредба от 22.01.2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването./л.267-л.269/

Спорен е въпроса дали ли е противоправно поведение от страна на ответното болнично заведение и ответниците Б. и С. при проведените оперативни интервенции на ищцата. Спорен е и фактическия въпрос *дали ответниците д-р Б. и д-р С. са притежавали изискуемата медицинска специалност*, за да извършат процесните оперативни интервенции по отношение ищцата.

От приетото писмо изх.№ 146 / 08.04.2022г. на декана на Медицинския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ се установява, че д-р Г. С. и д-р З. Б. *не са били приемани за придобиване на специалност* в базите за практическо обучение на СУ „Св. Климент Охридски“./л.29 от делото/

В писмо изх.№ 1843/ 03.06.2022г. на Медицински университет – София до адв.Т.М., е отразено, *че висшето учебно заведение не е издавало свидетелство за придобита специалност по „Ушно- носно – гърлени болести“ на името на д-р З. Б.*, а представено копие от свидетелство за специалност на д-р Б. е недостоверно и не носи подписа на ректора./л.37-л.39 от делото/

От приетата Епикриза от 26.01.2022г. издадена от д-р Г.А. – специалист по пластична хирургия на лицето, се установява, че С. П. Д. е постъпила на лечение на 24.01.2022г. със затруднено дишане и деформация на носа. Същата е хоспитализирана. Отражено е, че пациентът е претърпял две операции септоринопластика на 13.01.2020г. и на 19.01.2021г., има тежка деформация на носа и широка разпространен и свити тъкани по кожата на носа, особено в областта на колумелата и назалния връх. На 25.01.2022г. е извършена операция ревизионна септоринопластика, при която с 4-5 см ребрен хрущял е извършена реконструкция на носа с автоприсадка. Ищцата е изписана на 26.01.2022г. в добро общо състояние, в нормално следоперативно състояние с превръзка в областта, от която е извадено реброто под дясна гърда. Осигурени са лекарства и са планирани контроли. /л.11-л.12 /

От приетата в превод от турски на български език фактура №CFA2022000000191 /24.01.2022г. се установява, че ищцата Д. е заплатила сума 4000 евро за извършената

от д-р Г.А. ревизионна ринопластика./л.198 – л.200 от делото/

По делото е изслушана съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) с вещо лице д-р С. Н. – специалист пластично – възстановителна и естетична хирургия по поставени от съда и страните въпроси. В приетото, неоспорено заключение на СМЕ се сочи, че по анамнестични данни в края на 2019г., ищцата посетила клиника в кв.Лозенец в град София, където е била прегледана от д-р С.. Поводът за прегледа е бил желанието на ищцата за корекция на гибуса /гърбицата/ на носа. Желанието ѝ било преди всичко за козметични корекции. По анамнестични данни след първата операция ищцата е била разстроена и неудовлетворена, че носът е бил деформиран по нов начин: птоза на предния отдел в областта на колумелата, което подчертавало ненапълно отстранения гибус, нарушена носна пирамида и носни входове, появило се затруднение при дишане, асиметрия на аларните хрущяли:- ляво - по-нисък, дясно - по-висок. Тези оплаквания довели до втора операция-ревизия, която е извършена през месец януари 2021г. от същия екип . Операцията продължила 6-7 часа . Този път възстановяването от пълната упойка протекло много трудно и ищцата е имала изключително силни болки. Изписана е в деня на операцията. На първата превръзка, извършена след три дни в кабинета на д-р С., при махането на тампоните от носа е започнало кървене, като на тампоните е имало обилни гнойни колекции. Не е било назначено лечение с антибиотици. Две седмици по-късно по телефона е назначен антибиотик „Азакс“ за период от 3 дни. Борбата с инфекцията и последиците от нея е продължила 4-5 месеца. След тази операция ищцата е имала тежко главоболие, дишане само през устата и сериозен козметичен дефект, останал на върха на носа в резултата на инфекцията.

Третата операция е осъществена през януари 2022г. в Истанбул, Турция. При тази операция е извършена пластика на носа с трансплантат, взет от ребро на ищцата. Към настоящия момент ищцата има оплаквания от затруднено дишане, което води до главоболие, чести инфекции на носа и гърлото.

Вещото лице д-р Н., сочи, че при извършения преглед на ищцата е установил постоперативен цикатрикс отпред през средата на колумелата, което подчертавало ненапълно отстранения гибус, нарушена носна пирамида и носни входове, появило се затруднение при дишане, асиметрия на аларните хрущяли:- ляво - по-нисък, дясно - по-висок. Установени са още оперативни цикатрикси в основата на двете ноздри, девиация на хрущялния септум и кулумелата, което води до асиметрия на двете ноздри. Оперативен цикатрикс на дясна гръдна половина в областта на десетото ребро с размери около 8 см.

В приетото заключение на СМЕ е обоснован извод, на база проверените документи и извършения преглед, че на ищцата са извършени три ринопластики- две в България и една в Турция, като и трите са извършени по открит способ. Първите две са били неудовлетворителни за ищцата. Сочи се, че след първата операция ищцата е имала

лакситет на предните отдели на носната пирамида, който е подчертавал остатъчния гибус на констия отдел на носа, както и затруднение при дишане. След втората операция са възникнали усложнения от инфекциозен характер, които са компроментирали окончателно козметичния ефект от операцията. Според заключението на СМЕ претърпените увреждания след първите две операции са довели до здравословни проблеми, които се характеризират с медико-биологичен признак *„постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота“*. Обосновано е, че ищцата е претърпяла болки и страдания като първите два месеца след всяка операция те са били интензивни, а впоследствие страданията са дошли от затрудненото дишане.

Според поясненията в СМЕ операция ревизионна ринопластика с трансплантант или синтетичен имплант се извършва по клинична пътека №226 и оперативна процедура 21.85 във всяка по-голяма **болница от специалисти по УНГ**, както и в Клиники по пластично-възстановителна и естетична хирургия.

Постоперативния период след първата интервенция /риносептопластика/ се характеризира с болка, отоци и кръвоизливи около носа и очите, понякога главоболие, затруднено дишане. Обичайно в срок до 8 месеца се достига до окончателния резултат.

Сочи се в заключението на СМЕ, че след втората интервенция на носа, поради това, че вече веднъж е нарушена целостта на тъканите, операцията се извършва на по-лош оперативен терен. Възстановяването е по-бавно, с повече болки. Пояснено е, че има разлика между първа интервенция и ревизията. Втората операция се извършва при вече компроментирани тъкани /кожа, лигавица, хрущали и кости/. Обоснован е извод, *че първата операция е довела до нарушаване на кръвообръщението на органа, развили са се сраствания от съединителна тъкан и следователно има по-голяма опасност от усложнения*. От документите по делото, както и от снимковия материал, приложен към делото, може да се заключи, *че усложненията са настъпили след първите две операции и особено след втората, когато е възникнало гнойно възпаление*.

В „информираното съгласие“ при постъпването на ищцата за операция, както и в „информираното съгласие за анестезиологичен риск“ от операцията е описано най-подробно всичко, което може да се случи вследствие на предприетата козметична интервенция. Обосновано е, че ищцата е била информирана предварително за всичко, *с изключение на квалификацията на операторите*.

В отговор на поставения от съда въпрос вещото лице пояснява, че медицинските стандарти са предпоставка за извършване на предварителна оценка и последващ контрол на медицинските дейности, както и за преценка до каква степен е осъществено дължимото поведение на медицинските специалисти, ангажирани с диагностично-лечебния процес. Те служат за нормативна база, за анализ и оценка на медицинската дейност на съответните лечебни заведения.

Пояснено е още, че когато ответниците по делото са осъществявали дейността по процесните операции през м.януари 2020г. и м.януари 2021г., действащият медицински стандарт по пластично- възстановителна и естетична хирургия е описан в Наредба №6 от 24 август 2015г. В цитираната Наредба е регламентирано, че пластично- възстановителната и естетична хирургия третира различни вродени и придобити състояния и заболявания с цел подобряване и възстановяване на нормалната функция и външен вид на индивида по негово искане.

При първата операция искането на ищцата единствено е било да се премахне гибуса /гърбица/ на носа. Нито премахване на киста, нито корекция на септума е било искането на ищцата. Вещото лице д-р Н. пояснява, че *навсякъде в медицинския стандарт за пластично-възстановителна и естетична хирургия се говори за специалист или специалисти по пластично – възстановителна и естетична хирургия /ПВХ/*. Именно специалистите по ПВХ извършват предоперативната преценка на предстоящото оперативно вмешателство, те **извършват оперативната интервенция** и те **осъществяват постоперативните наблюдения и грижи за пациента**. Пояснено е, че *лекар без специалност подпомага лечебно-диагностичния процес, но не извършва самостоятелно операции*.

В Наредбата за медицинския стандарт са разпределени различните състояния, подлежащи на оперативни интервенции в 3 групи в зависимост от обема и сложност на оперативната интервенция. **Естетичната ринопластика-цялостна изисква задължително хоспитализация**. В процесния случай това не е извършено и при двете операции в ответния медицински център.

Диагностично-лечебните алгоритми са описани в Наредба №6 от 2015г. Алгоритъм за консултация и оценка на пациент, подлежащ на естетична операция:

1. Първоначалната консултация трябва да бъде проведена с *лекар със специалност, който ще извърши оперативната интервенция*.
2. Всеки друг специалист, участващ в процеса на консултация трябва да обяви името, специалността и квалификацията си и да обяви ролята си в рамките на консултацията, т.е. младши лекар, в процес на обучение, както е в процесния случай. **В приетото заключение на СМЕ е обоснован извод, че лечебно- диагностичния алгоритъм в случая с ищцата не е спазен**.

Разпитан в о.с.з. вещото лице д-р Н. пояснява, че в пластично – възстановителната хирургия се налага често, особено след изгаряния, да се създава самата структура на носната пирамида и тогава се използва хрущялна пластика от ребро. Пояснява, че тази техника се прилага когато пациентът е прекарал тежки инфекции, които стопяват хрущялния скелет на носа. Д-р Н. пояснява, че **след ревизията /втората операция/ при ищцата се е получило усложнение с инфектиране на тъканите и участъкът, където е била инфекцията съвпада с мястото на хрущялна пластика**

впоследствие. По принцип информираното съгласие се провежда от лекаря, който ще провежда операцията, като той започва с представянето си – кой е, какъв е и каква квалификация има. Лекарят също се подписва в информираното съгласие като „провел информираното съгласие“. Особено когато става въпрос за хирургия. Пояснява, че в съдържащия се в заключението извод *че лекарят без специалност подпомага лечебно – диагностичния процес, но не извършва самостоятелно операции* /стр.13 от СМЕ/ всъщност е цитирал Наредба №6 от 24 август от 2015 г. относно приложимия медицински стандарт, защото нейното действие обхваща периода на извършване на операциите. Сочи, че в наредбата **има квалифициране** на операциите по обем и сложност **и ринопластиката** е определена **като операция с голям обем и сложност, съответно трябва да се проведе задължително хоспитализация.** Особено след операция с пълна анестезия, предвид, че при ищцата е работено с пълна анестезия.

Д-р Н. сочи, че *след първата интервенция се е получило спадане на предни отдели на носа*, което се установява от изготвените снимки. *След ревизионната операция на снимките се вижда възпалението и дефекта на носа.* Сочи, че представения на СМЕ снимковия материал е бил полезен за оценка след първата и втората операция. Вещото лице пояснява, че е обичайна практика е да се снимат пациентите преди и след операцията. Д-р Н. сочи, че при проведения личен преглед на ищцата е установил, че от далечно разстояние носът изглежда много добре, но от близо има забележими, може да се каже леко груби, белези, които минават отпред на носа и минават назад до началото на триангуларните хрущали.

При преценка, съгл. чл.202 от ГПК, съдът възприема приетото, неоспорено заключение на приетата СМЕ, изготвена от специалист по пластично-възстановителната и естетична хирургия, като обективно, подробно и компетентно изготвено.

По делото е изслушана съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) с вещо лице д-р А. С. - специалист ушно-носно-гърлени болести. В приетото, неоспорено заключение на СМЕ изготвено от д-р С., е описано, че при обективния преглед на ищцата се установява добре оформен нос, *но със затруднена проходимост двустранно*, носов говор, лека деформация на септум нази, стеснение на лява ноздра, което създава впечатление за *лека асиметрия*. Сочи се, че операцията извършена от д-р Г.А. е била сложна, като се е наложило да вземат присадка от ребро на ищцата, за да се възстанови част от носа и. Обосновано е, че в момента ищцата е възвърнала нормалния си вид, но все още не може да диша, има често главоболие и не вижда добре. От приетото, неоспорено заключение на СМЕ се установява, че наличните при ищцата увреждания реализират медико-биологичен признак „постоянно разстройство на здравето“. Формиран е извод, че за период от около две години ищцата Д. е търпяла болки и страдания, като за период за два месеца след първата, както и два месеца след втората операция болките са били интензивни.

В обясненията си в о.с.з. на 18.02.2025г. вещото лице д-р С. сочи, че относно болки и страдания изпитвани от ищцата след първата и втората операция, се е ориентирал по многото снимков материал, както и от личен преглед на ищцата. Сочи, че при последната операция в Турция, операторът успешно е направил операцията и е коригирал донякъде деформацията на носа. Д-р С., сочи, че към настоящия момент е направена корекция на външния нос, **но вътре в носа, носните кухини са така увредени, че нарушават носното дишане.** Пояснява, че **носните кухини са така деформирани и носното дишане е много нарушено, напълно нарушено.** Сочи, че за да се възстанови функцията на носното дишане трябва да се направят други операции, но не се знае с какъв резултат и ефект ще бъдат. Обоснова, че носът е много деликатна област и за съжаление при ищцата се е стигнало до тези трикратни операции.

За установяване на неимуществените вреди на ищцата е разпитан един свидетел.

Разпитан в о.с.з. на 15.10.2024г. свидетелят Г.Р.В./ 53 г., без родство/ сочи, че работи като личен лекар, като има частна практика. Познава С. Д. от социалните мрежи, където споделила за проблем с операцията си, извършена в България. Св.В. сочи, че той също е опериран няколко пъти и следи в социалните мрежи контакти на пациенти, които са били оперирани по същия повод. Свидателят също имал операция в Турция и по този повод започнали да си говорят с ищцата. През 2021 г. ищцата дошла в личния му кабинет, във връзка с операция на носни прегради и лицево – челюстна операция. Видял я след втората операция. Ищцата споделила, че е оперирана в МЦ „Америмед“ от д-р Б. и д-р С.. Когато дошла на преглед имала видимо увреждане на носа, некроза на външните части на носа. Почти не можела да говори, защото носът и бил почти целия запушен и имала гнойно възпаление в синусите на носа. Лицева част била възпалена, в резултат на следоперативно възпаление. Ищцата представила медицинска документация. Свид.В. счита като лекар, че терапията на ищцата категорично не била правилна. Самият протокол относно преди и след операция също мисля, че не бил спазен. Свид.В. я посъветвал да потърси специализирана помощ в Турция, където имат по-голяма успеваемост. Виждал С. след третата операция, когато изглеждала видимо по-добре. Но проблемите и с дишането до ден днешен са си останали. Дишането не е в пълна функция. След втората операция ищцата била разстроена. Споделила, че не може да спи и че има кошмари. Но тя в състоянието си, в тази увреда, която имаше, това е напълно нормално. Възстановителният период след повторна операция е много дълъг – почти една година. Болките са непоносими и пациентът трябва да е под постоянно наблюдение.

Показанията на свидетеля Г. В. са непротиворечиви, последователни, кореспондират със заключенията на приетите СМЕ изготвена от специалист УНГ и СМЕ на вещо лице специалист по естетична хирургия, изхождат от лице, което не е заинтересовано от

изхода на спора, поради което съдът ги кредитира.

Относно извършени действия на медицинския персонал на ответния медицински център спрямо ищцата по делото е изслушан един свидетел.

В показанията на свидетелката С.К. се съдържат данни, че е служител в регистратура на ответното МЦ „Америмед“ от март 2019 г., като посреща и изпраща пациенти, приема заплащане на услугите. Познава пациентката Д. от двете интервенции, направени в МЦ „Америмед“. Първата операция била правена през 2020 г., а втората през 2021 г. След това не са виждали пациентката. Ищцата се появила в медицинския център през 2022 г., когато дошла да си вземе документите. Свид. К. сочи, че заплащането на ползваните услуги при ответника става на регистратура. Имали две каси, като срещу всяко плащане се издава финансов документ. Свид. К. сочи, че познава д-р Б. и д-р Серпецас. Заявява, че д-р Б. прави операции, а д-р С. бил при тях като обучаващ, но не може да каже дали е оперирал.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта: Предявените деликтни иски с правно основание чл.49, ал.1 ЗЗД срещу МЦ „Америмед“ ООД и с правно основание чл.45 ЗЗД срещу З. Б. и Г. С. се явяват допустими, с оглед подържаните в исковата молба твърдения, като правото на иск е надлежно упражнено.

По същество:

Отговорността на лечебното заведение - ответник по предявения иск с правно основание чл.49 ЗЗД е гаранционно-обезпечителна. Лечебното заведение носи отговорност за виновните действия или бездействия на своите работници и служители, на които е възложена работа по оказване на медицинска помощ. Съгласно императива на чл.45, ал.1 ЗЗД „всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму“. Непозволеното увреждане е сложен юридически състав, елементите на който са: деяние (действие или бездействие), вреда (неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения или неговия телесен интегритет), противоправност на деянието (несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение), причинна връзка между противоправното поведение и вредата и вина, за която е въведена законова презумпция и тя се предполага до доказване на противното (чл.45, ал.2 ЗЗД). Отговорността по чл.49 ЗЗД включва и още един елемент – виновното лице да е причинило вредите при или по повод изпълнение на възложената работа. От своя страна, правото на медицинска помощ се осъществява при прилагане на основни принципи като своевременност, достатъчност и качество (чл.81, ал.2, т.1 Закон за здравето). От изложеното може да се приеме, че противоправно е всяко поведение на лекар или друг служител от медицинския персонал, което се намира в

противоречие с утвърдените от медицинската наука и практика методи и технологии в съответната област и с основните принципи на правото на медицинска помощ.

С оглед така изяснения правопораждащ фактически състав в тежест на ищцовата страна е да установи, че лекуващия екип работил в ответното лечебно заведение, че виновно е провел оперативните интервенции неправилно, от което е последвало влошаване състоянието на ищцата - болки и страдания, които могат да бъдат оценени в претендирания размер.

В тежест на ответното дружество е да докаже, че не е налице виновно поведение от страна на негов служител с оглед презумпцията на чл.45, ал.2 ЗЗД.

По делото безспорно се установи *настъпили за ищцата вреди*. В хода на съдебното дирене се установи безспорно, че при ищцата са извършени три оперативни ринопластики - две в България в ответния МЦ „Америмед“ АД и една в Турция. Установи се от приетото заключение на СМЕ изготвена от д-р С. Н. – специалист ПВЕХ, че след първата операция се получило спадане на предни отдели на носа на ищцата, лакситет на носната пирамида, който е подчертавал остатъчния гибус /гърбица/ на костния отдел на носа, както и затруднение при дишане. След втората операция са възникнали усложнения от инфекциозен характер, които са компроментирали окончателно козметичния ефект от операцията. Според заключението на СМЕ изготвена от специалист по специалисти по пластично - възстановителна и естетична хирургия претърпените увреждания след първите две операции са довели до здравословни проблеми, които се характеризират с медико-биологичен признак „постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота“. Установи се, че ищцата е претърпяла болки и страдания като първите два месеца след всяка операция те са били интензивни, а впоследствие страданията са дошли от затрудненото дишане.

От приетото заключение на СМЕ с вещо лице д-р С. – специалист УНГ, че към настоящия момент при ищцата е направена корекция на външния нос, но вътре в носа, носните кухини са така увредени, че нарушават носното дишане. Безспорно се установи, че носните кухини са така деформирани и носното дишане е напълно нарушено, като за да се възстанови функцията на носното дишане трябва да се направят други операции. От приетото заключение на СМЕ с вещо лице д-р С., се установи, че ищцата е търпяла болки за период от около две години.

По втория елемент – *противоправно поведение* от служители на ответното лечебно заведение и конкретно от ответниците З. Б. и Г. С. :

При анализ на установената по делото фактическа обстановка настоящия състав намира да е налице осъществено противоправно деяние от страна на ответното

дружество, поради нарушение на принципа за качество на предоставяне на медицинската помощ, в нарушение на чл. 81, ал.2, т.1 от Закона за здравето. От събраните писмени, гласни доказателства и заключението на СМЕ в съвкупност може да се направи извод, че се установи противоправно поведение на медицинския персонал на ответното дружество и конкретно от ответниците Б. и Сарпецад, изразяващо се в предоставяне на медицинска помощ не отговаряща на изискването за достатъчност и качество по см. на чл.81, ал.2, т.1 Закон за здравето. Установи се, че ответниците Б. и Сарпецад, като лекари без специалност са предприели, като оператори две оперативни интервенции спрямо ищцата – ринопластика на 13.01.2020г. и ревизионна ринопластика на 19.01.2021г. при пълна анестезия, *като ищцата не е хоспитализирана, а изписана в деня на операцията.*

Съгласно изискванията разписани в Клинична пътека №226, третираща и ревизионната ринопластика, операцията може да се изпълнява от специалисти по лицево – челюстна хирургия, специалисти по пластично – възстановителна и естетична хирургия. Ревизионната ринопластика е квалифицирана като процедура с голям обем и сложност, **изискваща минимален болничен престой от 3 /три/ дни.**

Съгласно Наредба №6 от 24 август от 2015г. за утвърждаване на медицински стандарт "Пластично-възстановителна и естетична хирургия", действала в релевантния период - оперативните интервенции в областта на ПВЕХ включват реконструкцията и пластиката на вродени и придобити дефекти на тялото, на дефекти на кожата и формите на тялото, включително и такива в резултат на възрастови изменения, на оперативни процедури, при които основната цел е промяна, възстановяване, нормализиране или подобрене на външния вид, функцията и благополучието на отделния индивид по негово искане, както и на изгаряния, измръзвания и техните последици./т.1.2.1./

В текста на 1.2.2.1. от посочения стандарт е предвидено, че хирургични интервенции в областта на ПВЕХ могат да се извършват от специалисти по ПВЕХ и от други лекари с призната специалност с хирургична насоченост, в конкретната топографо-анатомична област и при съответната придобита квалификация, съобразно изискванията на съответния медицински стандарт.

В решение № 103 от 25.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2700/2018 г., III г. о., ГК, е прието, че „Когато съдът се произнася по въпроса осъществен ли е деликт при изпълнение на спешна медицинска дейност и налице ли е лекарска грешка, като основание за отговорността по чл. 49 ЗЗД, той е длъжен да изследва две групи факти от поведението на извършителя (лекаря) - на първо място, да установи какви действия са били предприети или не са били извършени от лекаря и на второ - да провери доколко те са отговаряли на дължимото, съобразно утвърдените медицински изисквания.“, което разрешение напълно се споделя от решаващия състав.

При изследване на поведението на д-р Б. и д-р С. и съпоставка спрямо дължимото, *съдът намира, че поведението на ответниците не съответства на изискванията по утвърдения медицински стандарт.*

От заключението на СМЕ с вещо лице д-р Н. се установи, че именно специалистите по ПВЕХ извършват предоперативната преценка на предстоящото оперативно вмешателство, те извършват оперативната интервенция и те осъществяват постоперативните наблюдения и грижи за пациента. Безспорно се установи, че лекар без специалност може само да подпомага лечебно-диагностичния процес, **но не извършва самостоятелно операции.**

По делото се установи, че и двамата ответника - Б. и С. нямат придобита медицинска специалност по пластично – възстановителна и естетична хирургия, нито УНГ към момента на двете операции извършени операции. Не се установи ответниците физически лица да са придобили каквато и да е медицинска специалност към релевантния период, поради което съдът приема, че същите са предприели процесните оперативни интервенции – ринопластика и ревизионна ринопластика, въпреки, *че не са имали изискуемата квалификация и не са имали право да извършват самостоятелно операции.*

На следващо място операцията ринопластика е с голям обем и сложност и изисква задължителна хоспитализация да период от 3 /три/ дни. В процесния случай това не е извършено и при двете операции в МЦ „Америмед“ ООД ищцата е изписана същия ден, след извършена операция с пълна анестезия. Установи се от приетото заключение на СМЕ, че при ищцата диагностично –лечебния алгоритъм при ищцата не е спазен. Това е довело до усложнения особено след втората операция, когато при ищцата е възникнало гнойно възпаление и последвала тежка деформация на носа и необходимост от трета операция – ревизионна септоринопластика в Турция.

Ищцата е търпяла интензивни болки и страдания от усложненията на двете оперативни интервенции и особено от хирургичната интервенция от 19.01.2021г., засегната е телесната ѝ цялост, като последица от развитото гнойно възпаление, нарушаване целостта на тъканите и това засягане е оставило трайни физически и психологически белези. Цитираните увреждания са в пряка причинно – следствена връзка с описаното по – горе конкретно противоправно поведение на ответниците д-р Б. и д-р С., а вината на последните се предполага съгласно чл. 45, ал.2 ЗЗД. Презумпцията не е оборена. Следователно са налице предпоставките за ангажиране имуществената отговорност на делинквентите, както и гаранционно – обезпечителната такава на възложителя на работата, какъвто в случая е болницата, където делинквентът е полагал труд по възложение.

Възражението на ответника С., че не е участвал при извършване на двете операции и лечението на ищцата е преклудирано, предвид липсата на отговор от този

ответник в срока по чл.131 ГПК. Дори и да бе наведено в срок, възражението е неоснователно, предвид обстоятелството, че същия е подписал Епикризите от двете оперативни интервенции като „оператор“ и е назначил, като лекуващ на ищцата антибиотик след втората операция.

Както бе отбелязано, медицинската помощ, като комплекс от специализирана дейност на лекарите и медицински персонал, *в случая не отговоря на критерия за качество*. Установи се, че и двете операции на ищцата – ринопластика и ревизионна ринопластика *са извършени от лекари, които не притежават изискуемата специалност*. Установи се противоправно поведение, като противоправно бездействие и поради това, че ответното лечебно заведение не е успяло да създаде и поддържа вътрешен ред и да осъществи контрол върху качеството на лечебната дейност и *не е осигурило нейния задължителен обем*, със което е създадо риск за здравето и живота на пациентите.

Преценката за наличие на противоправно поведение и за причинната връзка - като предпоставки за уважаване на иска с правно основание чл. 45 от ЗЗД- изискват съвкупна преценка на всички ангажирани доказателства по делото, съобразяване на всички факти, при отчитане на връзките между тях, съобразно дадените от експертизата отговори, на базата на опитните правила и логиката/вж. в този смисъл постановено по реда на чл. 290 от ГПК- Решение № 508 от 18.06.2010 г. по гр. д. № 1411/09 г. на III г. о./.

В качеството си на пациент ищецът Д. е очаквала адекватно специализирана медицинска помощ, която не е получила. Причинени са и вреди, които са с дълготраен ефект – увредени носни кухини и напълно нарушено носно дишане, което има редица неблагоприятни ефекти и причинява често главоболие.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира предявените искове срещу ответниците, с правно основание съответно чл. 45 и чл. 49 от ЗЗД за доказан по основание. Налице е противоправно деяние, вина, вреда и причинна връзка между противоправното и виновно поведение на деца и настъпилите вреди. Причинната връзка е доказана със заключенията на гореописаната комплексна медицинска експертиза. Вината се предполага до доказване на противното. Отговорността за непозволено увреждане е предвидена в закона в защита на правата и интересите на гражданите. Както е посочено в Постановление № 7 от 1959 г. на Пленум на ВС - тя има за задача не само да задължи виновния да обезщети пострадалия за причинените му вреди, но и да възпитава гражданите да спазват законността и да ги възпира да не увреждат противоправно правата и интересите на другите граждани. Виновно причинилият вреди другиму следва да ги поправи като заплати обезщетение.

Доколкото вредата е причинена от неколцина, то съгласно чл.53 от ЗЗД, то ответниците Б. и С. отговарят солидарно пред увредената ищца.

Съгласно указанията по ТР №59 от 1974г. на ОСГК на ВС този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа - чл. 49 ЗЗД. Увреденият може да иска заплащането на обезщетение както от прекия причинител, така и от отговорното за действията му лице. *Прекият причинител и възложителят на работата носят солидарна отговорност спрямо увредения.* Предвид изложеното предявените иски за обезщетение на неимуществени вреди солидарно от тримата ответника са доказани по основание.

По размера на обезщетението за неимуществени вреди:

При определяне на размера на обезщетенията за неимуществените вреди следва да бъде съобразено ППВС № 4/1968 г., т.11, според което същите се възмездяват от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди в случая, съдът съобрази възрастта на ищцата - 38 години към датата на увреждането, активна трудоспособна възраст, в която ищцата е била към момента на двете ринопластики извършени в ответния медицински център, обема и тежестта на получените увреждания – нарушаване на кръвообръщението на носа, сраствания от съединителна тъкан след първата операция, възникналите усложнения след втората операция - тежка постоперативна инфекция и гнойно възпаление, обезобразяване на лицето, невъзможността за носно дишане, претърпяната в чужбина трета операция с автотрансплантация, след която външният нос е възстановен, но носните кухини са деформирани, наличието на затруднено, до липсващо дишане през носа, които увреждания имат характер на постоянно разстройство на здравето, опасно за живота, претърпените в продължение на 2 /две/ години болки и страдания/ от които интензивни болки два месеца след всяка операция/, неблагоприятната прогноза за възстановяване на дишането, необходимостта от нова операция за подобряване на дишането, обективното загрозяване от настъпилата деформация на носа /асиметрия, поради стеснена лява ноздра/, оперативни цикатрикси в основата на двете ноздри, девиация на хрущялния септум, ограничението на социалните контакти, поради влошения вид на лицето, като се взе предвид икономическите условия в страната през 2020г. и 2021г., като се съобрази принципа на справедливост, залегнал в разпоредбата

на чл.52 ЗЗД и съдебната практика при сравнително сходни случаи, СГС намира, че обезщетение в размер на 100 000 лева е адекватна обезвреда на претърпените от ищцата Д. неимуществени вреди.

Съобразно изложеното исковата претенция за обезщетение на неимуществени вреди е основателна за сумата от 100000 лв., като следва да бъде отхвърлена за разликата до 150 000 лв., частично от глобална сума от 360 000лв. като неоснователна.

Като законна последица от уважаване на иска върху присъдената главница се дължи законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до изплащане на вземането./предвид диспозитивното начало и формулираното в исковата молба искане/

По иска за обезщетение на имуществени вреди:

Претендира се на основание чл.49 ЗЗД и чл.45 ЗЗД солидарно заплащане на обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди в размер на 4000 евро – разходи за заплатена операция –септоринопластика в Турция. По делото се установи, че след втората проведена в ответното дружество операция ищцата е получила следоперативна инфекция, усложнения и разрушени тъкани в областта на носа, които са наложили допълнително лечение в чужбина за възстановяване на външния нос. Предвид изложеното осъдителният иск за обезщетяване на имуществени вреди е доказан по основание и до размера от 4000 евро, с легова равностойност от 7 823,31лв., който разход е доказан с фактура № CFA2022000000191 / 24.01.2022г.

По отношение на претенция за имуществени вреди в размер на заплатената на ответно дружество сума от 7000лв., в тази част претенцията не е доказана, като същата не и може да бъде присъдена на подържаното деликтно основание.

Съобразно изложеното исковата претенция за имуществени вреди е основателна за сумата от 7 823,31 лв. и следва да бъде отхвърлена за разликата до претендирания размер от 14 823.31лв.

Възражението на ответната страна за съпричиняване е неоснователно. Не се установи по делото пострадалата с действията си да е допринесла за настъпване на вредоносния резултат. Съдебната практика приема, че изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД, предполага доказвани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. В конкретния случай такива действия не се установиха.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответниците дължат на ищеца направените разноски от 4731,33лв., съразмерно на уважената част, като в случая общо доказаните по делото разноски са в размер на 7 097,76лв. в т.ч. 6 597 лв. платена държавна такса и

500лв. депозит за СМЕ.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, на ответното дружество се следват разноси съобразно отхвърлената част от иска в размер на 3 220 лв., като общо сторените разноси са разноси в размер на 9 660лв., от които 8660 лв. адвокатско възнаграждение и 1000лв. за депозит за СМЕ.

Водим от горното, Софийски градски съд, ГО, I- 7 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД, ЕИК: 203245932, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“*****”, представлявано от управителя В.П.К., **З. Б.**, ЕГН: ***** , със съдебен адрес гр.София, ул.“*****” и **Г. С.**, ЛНЧ: ***** , с адрес гр.София, ул.“*****”, **да заплатят на С. П. Д.** ЕГН ***** , с адрес гр.София, ж.к.“*****” *на основание чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 от ЗЗД вр. чл.53 ЗЗД*, **солидарно** сумата от **100 000 /сто хиляди/лв.**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди - болки и страдания в резултат на извършени в ответното дружество от втория и третия ответник естетични операции през месец януари 2020г. - ринопластика и м.януари 2021г. - ревизионна ринопластика, при които са нарушени принципите на чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, за достатъчност и качество на оказаната медицинска помощ, **ведно** със законната лихва, считано от 20.06.2022год. – датата на предявяване на иска, до окончателното изплащане, **като**

ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди за горницата над 100 000лв. до пълния предявен размер от 150 000,00 лв., частично от глобална сума от 360 000лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД, ЕИК: 203245932, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Младост 2“, бул.“*****”, представлявано от управителя В.П.К., **З. Б.**, ЕГН: ***** , със съдебен адрес гр.София, ул.“*****” и **Г. С.**, ЛНЧ: ***** , с адрес гр.София, ул.“*****”, **да заплатят на С. П. Д.** ЕГН ***** , с адрес гр.София, ж.к.“*****” *на основание чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 от ЗЗД вр. чл.53 ЗЗД*, **солидарно** сумата от **7 823.31лв.** равностойна на 4000 евро, представляваща обезщетение за имуществени вреди – медицински разходи за извършена в Р Турция „ревизионна ринопластика“, в резултат на направени в ответното дружество от втория и третия ответник естетични операции на ищцата през

месец януари 2020г. и през м.януари 2021г., при които са нарушени принципите на чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, за достатъчност и качество на оказаната медицинска помощ, ведно със законната лихва, считано от 20.06.2022год. - датата на предявяване на иска, до окончателното изплащане, **като**

ОТХВЪРЛЯ иска за имуществени вреди за горницата над присъдения до пълния заявен размер от 14 823.31лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД, ЕИК: 203245932, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Младост 2“, бул.“*****“, З. Б., ЕГН: *****, със съдебен адрес гр.София, ул.“*****“ и Г. С., ЛНЧ: *****, с адрес гр.София, ул.“*****“ **да заплатят на С. П. Д. ЕГН *******, сторените пред СГС разноси в размер на **4731,33лв.** на основание чл.78, ал.1 ГПК, съразмерна на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА С. П. Д. ЕГН *****, с адрес гр.София, ж.к.“*****“ **да заплати** на МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „АМЕРИМЕД“ ООД, ЕИК: 203245932, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Младост 2“, бул.“*****“ на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК сумата от **3220лв.** разноси по делото съобразно отхвърлената част от иска.

Присъдените на ищцата суми могат да бъдат платени по банкова сметка посочена на л.194 от делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____